

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9C/45/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710202654
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8710202654.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Marekom Kohútom v právnej veci žalobcu: S.. S. V., N. S. K. N. XX, K., F.: XX XXX XXX, práv. zast. Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom, AK so sídlom Okružná 871/65, Stará Ľubovňa, pracovisko Nám. sv. Egídia 95, Poprad proti žalovanej v 1./ rade S.. J. V., nar. X.XX.XXXX, bytom N. Q. XXX/XX, G. S., K., zastúpená žalovaným v 2/ rade, žalovanému v 2./ rade S.. F. V., nar. X.X.XXXX, bytom N. Q. XXX/XX, G. S., K., o náhradu škody s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalobca **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania a žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.3.2010 po jeho upresnení na základe výzvy súdu domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.719,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa podania žaloby do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

Svoj nárok odôvodnil na tom skutkovom základe, že žalobca ako súkromný podnikateľ - súkromný veterinárny lekár, ktorý v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti vlastnil a evidoval osobné motorové vozidlo zn. V. S. EČV: K. XXX M., nemohol užívať, ale toto bez akéhokoľvek právneho titulu užívali spoločne žalovaná v 1. rade ako jeho bývalá manželka a žalovaný v 2. rade ako jeho syn s tým, že na žiadosť žalobcu o vydanie predmetného vozidla nereagovali. Na základe týchto skutočností podal žalobca dňa 20.6.2008 na tunajší súd žalobu proti žalovaným o vydanie veci, ktoré konanie vedené pod sp. zn. 13C/127/2008 bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby, nakoľko žalovaný dňa 22.10.2008 splnili žalovanú povinnosť a predmetné vozidlo žalobcovi vydali.

Vzhľadom na to, že žalobca je pri výkone svojej podnikateľskej činnosti odkázaný na používanie motorového vozidla, bol nútený vzniknutú situáciu, ktorú zapríčinili žalovaní svojím protiprávnym konaním, nejakým spôsobom riešiť, aby mohol pokračovať vo výkone svojej podnikateľskej činnosti. Pre uvedený dôvod sa žalobca rozhodol pre kúpu nového auta, ktoré začal používať pri výkone svojho podnikania, keď dňa 24.6.2008 uzatvoril kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa osobného motorového vozidla V. S. s kúpnu cenou 20.179,05 eur. Žalobca ďalej súdu uviedol, že na kúpu tohto auta si požičal peniaze, a to sumu 6.638,78 eur od ČSOB, a.s. a sumu 14.080,27 eur od svojej matky M. V.. V tejto súvislosti žalobca za nové auto zaplatil zákonnú poisťku na rok 2008 vo výške 74,53 eur, havarijnú poisťku vo výške 374,24 eur, daň z motorového vozidla vo výške 122,64 eur. Splátka úveru poskytnutého ČSOB, a.s. predstavovala podľa žalobcu sumu 317,50 eur a splátka pôžičky, ktorú žalobcovi poskytla jeho matka predstavovala sumu 359,60 eur. Žalobca mal za to, že v súvislosti s protiprávnym zadržaním jeho

motorového vozidla mu vznikla škoda s tým, že v tomto konaní si uplatnil jej náhradu, pričom výška škody predstavovala:

- sumu 191,18 eur z titulu platenia havarijnej poisťky za nové auto počas obdobia protiprávneho zadržovania auta od 24.6.2008 do 22.10.2008;
- sumu 37,51 eur z titulu platenia zákonnej poisťky za nové auto počas obdobia protiprávneho zadržovania auta od 24.6.2008 do 22.10.2008;
- sumu 122,64 eur z titulu platenia dane za nové auto počas obdobia protiprávneho zadržovania auta od 24.6.2008 do 22.10.2008;
- sumu 1.270,- eur z titulu zaplatenia štyroch splátok úveru poskytnutého ČSOB, a.s. na kúpu auta ako splátky za obdobie júl 2008 až október 2008;
- sumu 1.438,40 eur z titulu zaplatenia splátok pôžičky poskytnutej M. V. na kúpu auta ako splátky za obdobie júl 2008 až október 2008;
- sumu 1.660,- eur z titulu straty na cene pôvodného motorového vozidla.

Spolu výška škody spôsobená žalovanými preto podľa žalobcu predstavovala sumu 4.387,81 eur.

Žalovaná v 1. rade sa k návrhu vyjadrila písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.7.2010, v ktorom uviedla, že predmetné motorové vozidlo V. S. EČV: K. XXX M. je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov s tým, že toto vozidlo evidovala ako podnikateľka do roku 2004, kedy ho previedla na žalobcu kúpno-predajnou zmluvou zo dňa 22.11.2004 s tým, že žalobca ho kúpil ako súkromná osoba. Zároveň uviedla, že žalobca jej kúpnu cenu vozidla vo výške 8.500,- Sk nezaplatil, preto ju bola nútená vyrovnať z vlastných prostriedkov, aby nechýbala v pokladni. V ďalšom žalovaná v 1. rade poukázala na ust. § 143 Občianskeho zákonníka, pričom toto vozidlo môže slúžiť len na prepravu osôb, keď žalobca je veterinárnym lekárom, z čoho podľa žalovanej v 1. rade vyplýva, že nie je predmetom vylúčeným z BSM. S poukazom na ust. § 124 Občianskeho zákonníka žalovaná v 1. rade uviedla, že mala právo predmetné motorové vozidlo užívať rovnako ako žalobca s tým, že zo zdravotných dôvodov toto motorové vozidlo nikdy neriadila, ale ho riadil vždy na prosbu žalovanej v 1. rade a s jej výslovným súhlasom jej syn - žalovaný v 2. rade. Žalovaná v 1. rade mala ďalej za to, že neporušila žiadnu povinnosť uvedenú v ust. § 420 Občianskeho zákonníka, a preto nemôže zodpovedať za žiadnu škodu tak ako to uviedol žalobca v návrhu. Podľa žalovanej v 1. rade sumy uvedené žalobcom sú vykonštruované za tým účelom, aby sa žalobca na úkor žalovanej v 1. rade obohatil, a preto žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 30.9.2010 uviedol, že sám žalobca spoločným vyhlásením do zápisnice z pojednávania zo dňa 22.10.2008 vo veci sp. zn. 13C/127/2008 prostredníctvom svojho právneho zástupcu potvrdil, že vozidlo V. S. EČV: K. XXX M. je predmetom BSM, čím podľa žalovaného v 2. rade potvrdil právny nárok žalovanej v 1. rade na používanie predmetného vozidla. Zároveň žalobca potvrdil v tomto konaní fakt, že garáž, v ktorej sa toto vozidlo nachádzalo, sám uzamkol, aby tak zabránil žalovanej v 1. rade toto vozidlo používať, z čoho podľa žalovaného v 2. rade vyplýva, že sám žalobca poškodil práva žalovanej v 1. rade k predmetnému vozidlu. V ďalšom žalovaný v 2. rade poukázal, že na strane 71 spisu sp. zn. 13C/127/2008 žalobca uvádza SMS správu, ktorú obdržal od žalovaného v 2. rade ako reakciu na žiadosť, aby mu vydal vozidlo, kde ho tento upozornil na fakt, že sa má s danou otázkou obrátiť na žalovanú v 1. rade, čo žalobca neurobil. Z uvedeného podľa žalovaného v 2. rade vyplýva, že žalovaný v 1. rade ako spolumajiteľku o skutočnosti, že chce auto užívať žalobca neinformoval a ona nemala žiaden dôvod sa v tomto čase vzdať užívania vozidla, ktoré potrebovala. V čase, keď bola žalobcovi opakovane, už aj vo vyjadrení zaslanom súdom, oznámená skutočnosť, že auto má k dispozícii vo svojej garáži, toto vozidlo odmietol prevziať, naopak, na garáž umiestnil ďalší zámok a kľúče odovzdal do advokátskej úschovy. Rovnako okolnosti nálezu kľúčov, podľa žalovaného v 2. rade, nasvedčujú, že ich do vozidla vložil počas preberania sám žalobca, z čoho vyplýva, že si on sám zabránil v užívaní predmetného vozidla. Zároveň v čase, keď bol žalobca prinútený kúpiť si nové vozidlo, používal na svoje účely vozidlo V. Y. EČV: K. XXX M., ktorého vlastníkom bol žalovaný v 2. rade, teda po kúpe ďalšieho vozidla mal žalobca v danom čase k dispozícii dve vozidlá a jeho tvrdenie

o nutnosti kúpy nového vozidla je podľa žalovaného v 2. rade úplným nezmyslom. Žalovaný v 2. rade používal vozidlo V. S. EČV: K. XXX M. na výslovnú žiadosť a s výslovným súhlasom spolumajiteľky tohto vozidla - žalovanej v 1. rade, z čoho vyplýva absencia protiprávneho konania žalovaného v 2. rade. Záverom svojho vyjadrenia žalovaný v 2. rade poukázal, že celý žalobný návrh v tejto veci má za cieľ za každú cenu poškodiť oboch žalovaných, keď tento cieľ sledoval žalobca aj prvou žalobou vedenou pod sp. zn. 13C/127/2008. Pre uvedené dôvody žiadal žalovaný v 2. rade žalobu zamietnuť s tým, že si uplatnil náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom všetkých účastníkov konania, prednesmi právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, ako aj s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 13C/127/2008 a zistil nasledovný skutkový stav:

Na pojednávaní konanom dňa 10.11.2010 žalobca uviedol, že motorové vozidlo V. S. EČV: K. XXX M. bolo jeho výlučným vlastníctvom s tým, že aj žalovaná v 1. rade mala iné osobné motorové vozidlo vo svojom výlučnom vlastníctve, pričom obe vozidlá slúžili na podnikanie. Nakoľko žalovaná v 1. rade mala zdravotné problémy a V. S. EČV: K. XXX M. bol pohodlnejší, dohodli sa, že tento bude užívať žalovaná v 1. rade a žalobca bude užívať jej motorové vozidlo V. Y.. Po zmene rodinnej situácie, keď bol žalobca žalovaným v 2. rade dňa 20.3.2008 napadnutý zbraňou, dožadoval sa žalobca výmeny áut tak, aby mohol užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Dňa 22.4.2008 zaslal žalovanému v 2. rade list ako aj e-mail, v ktorom ho vyzval na vrátenie motorového vozidla s tým, že žalovanú v 1. rade nevyzýval z toho dôvodu, že nebola držiteľkou vodičského oprávnenia. Dňa 5.5.2008 o toto vrátenie požiadal žalobca aj žalovanú v 1. rade. Následne dňa 6.5.2008 podal žalobca ohľadom tejto veci trestné oznámenie s tým, že nemal vedomosť o tom, kde sa nachádza jeho motorové vozidlo a o tom, že je v garáži na Q. W. I. K., sa dozvedel až zo spisu sp. zn. 13C/127/2008.

Ku skutočnosti, že užíval V. Y. žalobca uviedol, že dňa 27.6.2008 mu bol doručený list od žalovanej v 1. rade, v ktorom ho žiadala o vydanie tohto motorového vozidla s tým, že ešte v ten istý deň zaslal žalobca žalovanej v 1. rade SMS správu, že si toto vozidlo môže okamžite prevziať. Dňa 28.6.2008 si toto motorové vozidlo prišli prevziať obaja žalovaní do rodinného domu na ulici Spišskej v K., pričom žaloba očakával, že mu vrátia jeho motorové vozidlo V. S. EČV: K. XXX M., k čomu nedošlo. Po tom, ako sa žalobca zo spisu dozvedel, že toto motorové vozidlo sa nachádza v garáži na Q. W. I. K., dal k už visiacej zámke aj svoju vlastnú visiacu zámku, aby zabránil jeho ďalšiemu užívaniu, a to dňa 28.8.2008. Dňa 2.9.2008 žalobca zistil, že jeho visiaci zámok tam už nie je s tým, že následne dňa 10.10.2008 založil žalobca ďalší visiaci zámok, aby auto nebolo užívané. Skutočnosť, že keď dňa 22.10.2008 došlo za prítomnosti všetkých účastníkov a ich zástupcov k odovzdaniu tohto vozidla žalobcovi, keď žalovaný v 2. rade podľa žalobcu nevedel, že kľúče od garáže sú v zadných ľavých dverách vozidla V. S., vyvracia tvrdenie žalovaných o tom, že si žalobca mohol toto vozidlo zobrať a užívať ho, nakoľko od garáže nemohol mať kľúče, ktoré boli umiestnené v tomto aute.

Žalovaná v 1. rade na tom istom pojednávaní uviedla, že motorové vozidlo V. S. EČV: K. XXX M. nadobudla lízingovou zmluvou s tým, že sa následne dohodla so žalobcom, ktorý bol v tom čase ešte jej manželom, že mu ho predá ako súkromnej osobe za sumu 8.500,- Sk, pričom táto kúpna cena nebola žalovanej v 1. rade nikdy žalobcom zaplatená. Žalovaná v 1. rade si musela túto sumu vyrovať vo svojom účtovníctve zo svojich zdrojov sama, a to tak, že ju vložila do účtovníctva. Zároveň poukázala na skutočnosť, že žalobca si pôžičky zobral ako súkromná osoba a nie ako podnikateľ, pričom aj keď toto vozidlo bolo žalobcovi predané, zostalo v BSM účastníkov, o čom svedčí aj zápis v konaní sp. zn. 13C/127/2008 o tom, že jeho opravy financovala žalovaná v 1. rade zo svojich zdrojov. Žalovaná v 1. rade potvrdila, že mali so žalobcom dohodu, že on bude užívať V. Y. a žalovaná v 1. rade V. S. spolu so žalovaným v 2. rade. Počas žalovaného obdobia bolo podľa žalovanej v 1. rade toto motorové vozidlo zamknuté v garáži, od ktorej mal žalobca tri sady kľúčov, ktoré boli v pivnici, preto si žalobca mohol kedykoľvek auto zobrať s tým, že kľúče od auta boli v aute. Žalovaná v 1. rade uviedla, že od júna 2008 nemohla v spoločnom rodinnom dome bývať a odsťahovala sa k svojmu synovi. Záverom vyslovila názor, že požiadavka žalobcu uplatnená v tomto konaní je v rozpore s dobrými mravmi aj so zákonmi Slovenskej republiky, keď žalobca získal toto motorové vozidlo zadarmo a chce od žalovanej v 1. rade ďalšie peniaze na financovanie motorového vozidla. V ďalšom poukázala, že kladku a zámku na

garáži na Q. W. I. K., kde bolo motorové vozidlo V. S., neodstránila, pričom motorové vozidlo neužívala a nepamätala si, žeby ho užíval jej syn - žalovaný v 2. rade.

Žalovaný v 2. rade na tom istom pojednávaní súdu uviedol, že motorové vozidlo V. S. EČV: K. XXX M. užíval na základe žiadosti svojej matky - žalovanej v 2. rade z dôvodu, že zo zdravotných dôvodov nebola schopná motorové vozidlo riadiť. Žalobca mal podľa žalovaného v 2. rade možnosť kedykoľvek si toto vozidlo prevziať, nakoľko mal od garáže, kde bolo toto auto kľúče, pričom svojím vlastným konaním zabránil užívaniu tohto motorového vozidla, a to tak, že sám dal na garáž kladku, ktorú žalovaný v 2. rade neodstránil. Navyše nebolo podľa neho preukázané, či ju vôbec niekto odstránil s tým, že žalobca mal k dispozícii V. Y., ktoré v tom čase vlastnil žalovaný v 2. rade a užíval ho pre svoje vlastné účely. V rozhodnej dobe účastníci z dôvodu zlých vzťahov spolu nekomunikovali, len žalovaní oznámili žalobcovi, kde je jeho auto odparkované. Podľa žalovaného v 2. rade je skutočnosť, ktorý z nich toto auto užíval irelevantná z dôvodu, že vozidlo je predmetom BSM a ako také ho môže žalovaná v 1. rade užívať dodnes. Vzhľadom na fakt, že žalovaná v 1. rade dala toto vozidlo žalovanému v 2. rade s jej výslovným prianím a súhlasom, mohol by žalovaný v 2. rade toto vozidlo používať dodnes. Žalovanému v 2. rade bránila v odovzdaní kľúčov priamo žalobcovi tá skutočnosť, že bol ním fyzicky napadnutý a žalobca ho chcel zaškrtiť, preto sa vyhýbal kontaktu so žalobcom, navyše žalobca mal kľúče od garáže, ktorú si mohol kedykoľvek otvoriť a zobrať si auto sám.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 16.2.2009 súd zistil, že žalobca ako predávajúci predal G. N. ako kupujúcej motorové vozidlo zn. V. S. EČV: K. XXX M. za kúpnu cenu 2.900,- eur.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.6.2008 súd zistil, že žalobca ako fyzická osoba - nepodnikateľ si od ČSOB, a.s. zbral spotrebiteľský úver vo výške 200.000,- Sk.

Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou v 1. rade ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim dňa 22.11.2004 súd zistil, že žalobca kúpil toto motorové vozidlo za kúpnu cenu 8.500,- Sk.

Zo zápisnice o advokátskej úschove súd zistil, že po tom, ako sa dňa 29.8.2008 dostavil žalobca do priestorov advokátskej kancelárie Mgr. S. Ježíka prehlásil, že motorové vozidlo, ktorého vydanie je predmetom konania vedeného na Okresnom súde K. pod č. k. 17C/127/2008, žalovaní odstavili v garáži nachádzajúcej sa na ulici Q. bol na predmetnú garáž bol dňa 29.8.2008 za prítomnosti žalobcu a Mgr. Z. namontovaný nový ďalší zámok, pričom predmetom advokátskej úschovy sú tri kusy kľúčov, ktoré predmetný zámok uzamykajú. Zároveň sa podľa tejto zápisnice o advokátskej úschove žalobca s Mgr. Z. dohodli, že tieto kľúče ostávajú v advokátskej úschove Mgr. Z. až do právoplatného ukončenia vyššie uvedeného sporu, po ukončení ktorého budú žalobcovi odovzdané.

Z úradného záznamu a zápisnice o advokátskej úschove súd zistil, že žalobca dňa 10.10.2008 v advokátskej kancelárii Mgr. Z. prehlásil v súvislosti s advokátskou úschovou, že tento nový zámok nachádzajúci sa na garáži na ulici Q. bol odstránený treťou osobou s tým, že dňa 10.10.2008 bol za prítomnosti žalobcu a Mgr. Z. namontovaný na túto garáž ďalší zámok, ktorý bol tiež predmetom advokátskej úschovy.

Z SMS komunikácie žalobcu a žalovanej v 1. rade súd zistil, že žalobca uviedol žalovanej v 1. rade SMS správou zo dňa 21.6.2008, že ňou požadované motorové vozidlo V. U. Y. si môže prevziať okamžite v K. - I.H. pri rodinnom dome účastníkov s tým, že následne žalovaná v 1. rade žalobcovi SMS správou zo dňa 27.6.2008 uviedla, že toto motorové vozidlo si prevezme nasledujúci deň.

Zo zápisov o odovzdaní a prevzatí motorových vozidiel súd zistil, že žalovaná v 1. rade si motorové vozidlo V. U. Y. prevzala dňa 28.6.2008 a žalobca si motorové vozidlo V. S. EČV: K. XXX M. prevzal dňa 22.10.2008.

Zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi veriteľom M. V. a dlžníkom - žalobcom dňa 24.6.2008 súd zistil, že ňou žalobca potvrdil, že od svojej matky - M. V. si dňa 24.6.2008 požičal finančnú čiastku 400.000,- Sk s pevnou úrokovou sadzbou vo výške 5 % ročne a so začatím splácania úveru od 1.7.2010 s mesačnou splátkou vo výške 8.334,- Sk s tým, že celkovo má k predpokladanej dobe splatenia pôžičky do 24.6.2014 uhradiť sumu 520.000,- Sk.

Z prehľadu trestných káuz (č. I. 100 spisu) súd zistil, že vo vzťahu medzi účastníkmi je v súčasnosti vedených 9 trestných konaní.

Právny zástupca žalobcu nerozlučné procesné spoločenstvo žalovaných opieral o tú skutočnosť, že v rozhodnom období, kedy malo byť vydané motorové vozidlo V. S., toto obaja žalovaní užívali, čím spoločným konaním spôsobili žalobcovi škodu s poukazom na ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom obdobie, počas ktorého žalovaní toto motorové vozidlo neoprávnene užívali, ohraničil žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/127/2008 od 20.6.2008 do 28.10.2008. Samotná škoda vznikla žalobcovi tým, že si musel zakúpiť nové motorové vozidlo V. S. A. Y. EČV: K. XXX G., ktorý by si nemusel v prípade vrátenia motorového vozidla V. S. EČV: K. XXX M. zakúpiť.

Žalovaný v 2. rade poukázal na tú skutočnosť, že ohľadom vrátenia motorového vozidla bol upozornený žalobcom iba on, a to iba SMS správou s tým, že on následne uviedol žalobcovi, že ohľadom tejto záležitosti sa má obrátiť na žalovanú v 1. rade, čo však žalobca neurobil, a preto sám spôsobil situáciu, že nemohol toto vozidlo užívať. Samotný fakt, že vozidlo nebude riadiť žalovaná v 1. rade musel byť žalobcovi známy ešte pred výmenou vozidiel, keď sa dohodli na vzájomnom užívaní týchto motorových vozidiel. K úverovým zmluvám, ktoré uzavrel žalobca žalovaný v 2. rade uviedol, že tento ich uzavrel účelovo, keď žalobca mal dostatok finančných prostriedkov, avšak chcel vyzerať ako osoba vo finančnej núdzi s tým, že si nemusel požičiavať finančné prostriedky ani od svojej matky.

Žalobca potvrdil dohodu o vzájomnej výmene motorových vozidiel medzi ním a žalovanou v 1. rade ale s tým, že žalovaná v 1. rade užívala motorové vozidlo V. S. aj po tom, ako jej žalobca vrátil vozidlo V. Y.. Zároveň mal za to, že je irelevantná skutočnosť, či mal nejaké finančné prostriedky na účte v čase kúpy motorového vozidla V. S. A. Y.. Zároveň však uviedol, že kúpa tohto motorového vozidla na pôžičku bola pre neho v tom čase výhodnejšia, nakoľko dostal od predajcu výraznú zľavu.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.2.2011 zobral žalobca svoj návrh čiastočne späť, a to tak, že žiadal, aby boli žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi sumu 4.315,49 eur pozostávajúcu zo sumy 191,11 eur z titulu platenia havarijnej poisťky za nové auto za obdobie protiprávneho zadržiavania auta od 24.6.2008 do 22.10.2008, sumy 38,03 eur z titulu platenia zákonnej poisťky za to isté auto a to isté obdobie, sumu 49,79 eur z titulu platenia dane za nové auto, sumu 1.270,- eur z titulu zaplatenia štyroch splátok úveru poskytnutého ČSOB, a.s. na kúpu auta za obdobie júl až október 2008, sumu 1.106,56 eur z titulu zaplatenia splátok pôžičky poskytnutej M. V. za rovnaké obdobie, sumu 1.660,- eur z titulu straty na cene pôvodného motorového vozidla a sumu 71,37 eur za kolkové známky za vydanie ŠPZ na nové auto.

Uznesením č. k. 9C/45/2010-178 zo dňa 7.3.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.4.2012 súd v súlade s ust. § 96 ods. 1, 2 O.s.p. konanie v časti istiny vo výške 332,87 eur zastavil.

Z prehľadu občianskoprávných sporov vedených medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade súd zistil, že okrem tejto veci sa na tunajšom súde vedú konania pod sp. zn. 21C/115/2012, 21C/397/2012, 21C/398/2012, 21C/399/2012 spojené s vlastníctvom nehnuteľností a z toho vyplývajúcich nákladov na médiá a odvoz smetí, 21C/112/2011 o vyporiadanie BSM týchto účastníkov, 20C/169/2012 o náhradu škody. Zároveň je na tunajšom súde vedené trestné konanie voči obžalovanému - žalobcovi pod sp. zn. 6T/83/2012 z dôvodu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru a konanie vo veci žalobcu v tomto konaní žalovaného v 2. rade proti žalovanému v tomto konaní žalobcovi o zaplatenie vedené pod sp. zn. 17C/56/2013.

V záverečných rečiach žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu mal za preukázanú dôvodnosť podanej žaloby, keď po tom, ako žalobca žalovaným vrátil ich motorové vozidlo, žalovaní svoju povinnosť vrátiť žalobcovi jeho auto nespĺnili, na základe čoho bola podaná na tunajší súd žaloba o vydanie veci s tým, že toto motorové vozidlo vrátili žalobcovi až dňa 22.10.2008. Podľa žalobcu žalovaní týmto protiprávnym konaním, keď zadržovali vec, ktorá im vlastnícky nepatrila, spôsobili žalobcovi škodu, ktorú si uplatnil v tomto konaní s tým, že u žalovaných boli naplnené všetky podmienky zodpovednosti za spôsobenú škodu.

Žalovaný v 2. rade vo svojej záverečnej reči žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko žalobný návrh je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Zároveň podľa žalovaného v 2. rade žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázať svoje výlučné vlastnícke právo k motorovému vozidlu V. S. EČV: K. XXX M., pričom v čase, keď mohol toto predmetné motorové vozidlo užívať, spolu so svojím právnym zástupcom sám umiestnil na garáž, kde bolo toto vozidlo zaparkované, visiaci zámok, čím sám sebe bránil v užívaní predmetného vozidla. Ďalej žalovaný v 2. rade poukázal na tú skutočnosť, že v čase keď žalobca kupoval nové vozidlo, mal ešte k dispozícii vozidlo V. Y. patriace spoločnosti žalovaného v 2. rade, čím podľa žalovaného v 2. rade odpadá príčinná súvislosť medzi tým, že nemal vozidlo a musel si ho kúpiť.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 13C/127/2008 súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.6.2008 domáhal proti žalovaným v 1. a 2. rade vydania motorového vozidla V. S. EČV: K. XXX M..

Zároveň zhodne na pojednávaní v tejto veci dňa 22.10.2008 právny zástupcovia všetkých účastníkov za ich prítomnosti prehlásili, že predmetné motorové vozidlo je umiestnené na ulici Q. I. K. s tým, že je v bezpodielovom vlastníctve žalobcu a žalovanej v 1. rade a žalobca kľúče od tohto vozidla nechal v tomto vozidle, ktoré je v garáži. Žalobca na tomto pojednávaní potvrdil, že na garáž umiestnil nový visiaci zámok.

Podaním doručeným dňa 22.10.2008 zobral žalobca svoj návrh v tejto veci v celom rozsahu späť s tým, že si voči žalovaným uplatňoval náhradu trov konania, na zaviazanie ktorých ich žiadal spoločne a nerozdielne s tým, že jeho tvrdenie ohľadom nemožnosti užívania vozidla je pravdivé, pretože kľúče žalobcu od garáže sa našli v tomto aute.

Žalovaní v 1. a 2. rade popreli žalobcom uvádzané skutočnosti, že žalobcove kľúče od garáže sa nachádzali v predmetnom motorovom vozidle s tým, že žalobca neužíval toto vozidlo z dôvodu, že nemal prístup do garáže ale vinou vyhrotených vzťahov účastníkov, ktoré spôsobil najmä žalobca, keď žalobca a žalovaný v 1. rade sa pri svojom osobnom stretnutí dňa 28.6.2008 dohodli, že si motorové vozidlá navzájom vymenia, aby nevznikli ďalšie problémy, pričom ten istý deň odovzdal žalobca žalovanému v 1. rade motorové vozidlo V. Y. ohľadom čoho bol spísaný preberací protokol vypracovaný žalobcom. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade nemal pripravený preberací protokol, tak sa dohodli, že ho pripraví a bez zbytočného odkladu odovzdá žalobcovi motorové vozidlo značky V. S.. Dňa 3.7.2008 žalovaný v 1. rade odstavil predmetné vozidlo žalobcovi v garáži nachádzajúcej sa v Poprade na parc. č. 539/30 a od toho času ho žalovaní v 1. a 2. rade nepoužívali.

Súd uznesením č. k. 13C/127/2008-42 zo dňa 19.2.2008 konanie o vydanie veci zastavil, vrátil žalobcovi krátený zaplatený súdny poplatok a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho uznesenia vo vzťahu k výroku, ktorým žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal poukázal na ust. § 150 O.s.p., pričom za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval okolnosti prejednávanej veci spočívajúce v tom, že žalovaní od počiatku uvádzali, že sú ochotní vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo, pričom z ich písomného vyjadrenia vyplýva, že v čase podania žaloby už prebiehali rokovania medzi účastníkmi, pretože aj žalobca zadržoval vozidlo žalovaného v 1. rade. Súd mal za nesporné to, že žalobca na garáži umiestnil visiaci zámok, od ktorého zase nemali kľúče žalovaní, teda ani žalovaní nemohli disponovať s motorovým vozidlom a vzhľadom na postoj žalovaných, ktorí od začatia konania mali záujem vrátiť motorové vozidlo žalobcovi, súd dospel k záveru, že účastníci mohli predísť tomuto súdному sporu, a preto žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania uznesením č. k. 14Co/28/2009-95 zo dňa 3.9.2009 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j.

vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že k odovzdaniu motorového vozidla V. S. nedošlo z toho dôvodu, že žalovaný v 1. rade nemal pripravený preberací protokol tak ako sa dohodli a dňa 3.7.2008 odstaviť žalovaný v 1. rade motorové vozidlo žalobcovi v garáži nachádzajúcej sa v K.. Od uvedeného dátumu žalovaní motorové vozidlo V. S. neužívali a žalobca si ho prevzal za prítomnosti právnych zástupcov strán dňa 22.10.2008 s tým, že mal vedomosť o tom, že motorové vozidlo, ktorého vydania sa domáha v tomto konaní, je uzamknuté v označenej garáži. Rovnako ani žalobca nespochybnil v podanom odvolaní, že sám na garáž umiestnil v dňoch 2.9.2008 a 10.10.2008 visiace zámky. Podľa odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne vyhodnotil situáciu medzi účastníkmi konania v súvislosti so vzájomným vydávaním motorových vozidiel, ako aj situáciu, ktorá súvisela s umiestňovaním nových visiacich zámkov na garáž, v ktorej bol automobil, ktorého vydania sa domáhal žalobca. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepriznaní trov konania treba podľa odvolacieho súdu považovať za spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi účastníkmi týkajúcimi sa náhrady trov konania, keď správne bolo reálnu situáciu vo vzťahu medzi účastníkmi i uvedené situácie v priebehu tohto konania posúdiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa, podľa ktorého nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Za stavu aký z procesnej situácie vyplynul bol odvolací súd toho názoru, že je spravodlivým, aby sa náhrada trov žalobcovi nepriznávala a neaplikovalo sa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p..

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. § 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

Podľa ust. § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa ust. § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Žalobca si svoj nárok v tomto konaní uplatňoval voči žalovaným titulom náhrady škody, ktorú mu mali obaja žalovaní spôsobiť tým, že od 20.6.2008 do 22.10.2008 bez právneho dôvodu užívali jeho motorové vozidlo V. S. EČV: K. XXX M., pričom žalobca bol nútený zakúpiť nové motorové vozidlo V. S., z čoho mu mala vzniknúť škoda spočívajúca v platbách havarijného zákonného poistenia a dane za nové auto a platieb za úvery poskytnuté na jeho kúpu od ČSOB, a.s. a od jeho matky M. V. a zároveň škoda spočívajúca v strate ceny pôvodného motorového vozidla.

Základnými predpokladmi vzniku škody sú 1/ porušenie právnej povinnosti, 2/ existencia škody, 3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a 4/ zavinenie.

Žalobca v konaní nepreukázal porušenie právnej povinnosti oboma žalovanými, ktorá by spočívala v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. V konaní bolo oboma účastníkmi potvrdené, že žalobca si so žalovanou v 1. rade po vzájomnej dohode vymenili svoje motorové vozidlá. Po zhoršení vzájomných vzťahov a rodinnej situácie účastníkov došlo, tak ako to vyplýva zo zhodných tvrdení účastníkov, k vráteniu motorového vozidla V. Y. žalovanej v 1. rade s tým, že k protiplneniu, a to vráteniu motorového vozidla V. S. žalobcovi nedošlo z toho dôvodu, že žalovaný v 2. rade nevyhotovil preberací protokol tak ako sa dohodli a dňa 3.7.2008 odstavil žalovaný v 2. rade motorové vozidlo žalobcovi v garáži nachádzajúcej sa na ulici Q. I. K.. Je nepochybné a nepopieral to ani žalobca, že mal vedomosť o parkovaní svojho auta v tejto garáži s tým, že na túto garáž umiestnil v dňoch 2.9.2008 a 10.10.2008 visiace zámky o čom svedčia aj zápisnice o advokátskej úschove. S poukazom na uvedené preto ako žalovaná v 1. rade, tak aj žalovaný v 2. rade neporušili umiestnením auta do tejto garáže žiadnu právnu povinnosť, ale naopak, v prípade, ak by toto auto po výzve na jeho vydanie naďalej užívali, resp. nechali ho zaparkované na verejne prístupnom mieste, porušili by tým právnu povinnosť spočívajúcu v predchádzaní škodám, ktoré by ďalším užívaním tohto motorového vozidla, resp. jeho poškodením v prípade ak by bolo prístupné aj iným osobám, mohli na tomto motorovom vozidle vzniknúť. Navyše žalovaní nemohli túto škodu žalobcovi spôsobiť, nakoľko žalovaní, tak ako to konštatuje prvostupňový aj odvolací súd vo svojich rozhodnutiach vo veci č. k. 13C/127/2008, najneskôr dňa 3.7.2008 odstavili predmetné motorové vozidlo do garáže a toto neužívali až do doby, kedy si ho vyzdvihol žalobca, pričom žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil práve za obdobie, kedy toto motorové vozidlo neužívali žalovaní.

Zároveň súd konštatuje, že nebol naplnený ani ďalší obligatórny znak zodpovednosti za škodu, a to škoda samotná, ktorá by mala nastať v majetkovej sfére poškodeného žalobcu. Žalobca v prípade, ak by aj jeho tvrdenie o tom, že nemal k dispozícii žiadne motorové vozidlo, a preto si musel zaobstarať nové, bolo pravdivé, nebol povinný jednak vrátiť bez vzájomného vrátenia motorové vozidlo žalovanej v 1. rade a navyše si žalobca svojím vlastným konaním tým, že dal na garáž visiace zámky, zabránil užívaniu svojho motorového vozidla, keď aj žalobca sám potvrdil, že napriek tomu, že účastníci z dôvodu zlých vzájomných vzťahov nekomunikovali, oznámili mu žalovaní, kde je auto žalobcu odparkované. Žalobca nijako súdu nepreukázal, dokonca to ani netvrdil, že mu žalovaní bránili vo svojpomocnom vyzdvihnutí motorového vozidla, naopak v konaní sp. zn. 13C/127/2008 žalovaní od počiatku tvrdili, že sú ochotní vydať žalobcovi jeho motorové vozidlo, keď problémom nebolo samotné vydanie motorového vozidla, ale realizácia tohto aktu už aj z dôvodu predchádzajúcich vzájomných slovných útokov všetkých účastníkov ako aj fyzických potýčok medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade.

V prejednávanej veci absentuje aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanými a vznikom škody žalobcu, keď existencia príčinnej súvislosti musí mať vzťah príčiny a následku a musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, to znamená, že žalovaní nielen že bez právneho dôvodu a protiprávne zadržovali motorové vozidlo žalobcu a odmietali mu ho vydať, ale ja to, že na základe takto protiprávneho zadržovania vznikla žalobcovi škoda. V prejednávanej veci by musel žalobca okrem vyššie uvedeného preto preukázať aj to, že nemal k dispozícii žiadne motorové vozidlo, iné motorové vozidlo si nemohol zaobstarať na obmedzenú dobu, napr. vypožičať si ho, ale musel si kúpiť ďalšie motorové vozidlo. Rovnako žalobca, pokiaľ sa týka samotnej výšky škody, nepreukázal tú skutočnosť, žeby potreboval úplne nové motorové vozidlo a nielen už jazdené motorové vozidlo, ako aj tú skutočnosť, že nemal k dispozícii dostatok finančných vlastných finančných prostriedkov, a preto musel čerpať úver od ČSOB, a.s. a pôžičku od svojej matky M. V.. Možno dať za pravdu žalovanému v 2. rade, ktorý vo svojej záverečnej reči poukázal na tú skutočnosť, že žalobca, keď v čase, keď si kupoval nové motorové vozidlo, mal ešte k dispozícii motorové vozidlo V. Y., čím podľa žalovaného v 2. rade došlo k odpadnutiu príčinnej súvislosti medzi škodou a zavinením, nakoľko v tom čase žalobca nebol nútený kúpiť si nové motorové vozidlo. Rovnako nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že je irelevantná skutočnosť, či mal nejaké finančné prostriedky na účte v čase kúpy motorového vozidla V. S. A. Y., keď ním uplatnená škoda pozostávala aj z úveru od ČSOB, a.s. a pôžičky od matky žalobcu s tým, že žalobca okrem istiny musel zaplatiť aj príslušné úroky z omeškania ako aj ďalšie náklady spojené s poskytnutím tohto úveru a pôžičky, čím nepochybne došlo k zväčšeniu nákladov žalobcu, ktoré by v prípade, ak mal dostatok finančných prostriedkov na svojom účte nemusel vynaložiť.

Záverom súd považuje za potrebné poukázať, zhodne s názorom súdu prvého stupňa aj odvolacieho súdu vo veci, ktorá priamo predchádzala tomuto sporu a ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným v 1.

a 2. rade vydania motorového vozidla, ktorého neoprávneným zadržaním mu mala vzniknúť škoda, ktorú si uplatnil v tomto konaní, na tú skutočnosť, že spravodlivým usporiadaním vzťahov účastníkov sa súdom javilo z dôvodu hodného osobitného zreteľa reálnu situáciu vo vzťahu medzi účastníkmi a situáciu spojenú s užívaním motorového vozidla žalobcu žalovanými posúdiť tak, že žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznali, a to ani v prvostupňovom ani v odvolacom konaní. Za danej situácie súd preto poukazuje na ust. § 3 ods. 1 ale aj ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď je nepochybné, že všetci účastníci tohto konania sa počas doby predchádzajúcej vydaniu motorového vozidla resp. doby kedy začal žalobca toto motorové vozidlo opätovne užívať, dopúšťali ako blízki príbuzní konaní v rozpore s dobrými mravmi, o čom svedčia nielen občianskoprávne ale aj viaceré trestné resp. priestupkové konania, preto so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu tkvejúce v osobách účastníkov, nielen žalobcu, ktorý sa v tomto konaní domáha ochrany svojho práva spočívajúcej v náhrade údajnej škody, mal súd za to, že ide o tak závažné okolnosti vyžadujúce mimoriadny ohľad, kde aj sám žalobca, ktorý sa dovoľáva ochrany, konal v rozpore s dobrými mravmi, teda v rozpore so základnými zásadami spoluzitia, že jeho nárok uplatnený v tomto konaní aj v prípade, ak by bol v konaní preukázaný, by mu z dôvodu porušenia týchto všeobecne platných noriem dobrých mravov, nemohol byť priznaný. Citovaný odsek 2 prioritne ukladá, aby sa spory odstránili predovšetkým dohodou, pričom súd dospel k presvedčeniu, že žalobca, tak ako to vyplýva aj z konania sp. zn. 13C/127/2008 aj z vykonaného dokazovania v tomto konaní, nikdy nemal reálny záujem uzavrieť dohodu so žalovanými, preto takýto návrh možno považovať z jeho strany za šikanózne uplatnenie práva voči žalovaným.

S poukazom na uvedené súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol a zároveň s poukazom na ust. § 150 O.s.p. z dôvodu hodného osobitného zreteľa pre dôvody uvedené vyššie v odôvodnení žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) Občianskeho súdneho poriadku uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.